

bøger afholdes af Kommunekassen (§ 587 i Ændringsforslag Nr. 105).

Naar Landstinget har foretrukket Benaevnelsen „Byret“ for „Byting“, har Udvalget ej heller modsat sig denne Ændring.

I *Strafferetsplejen* har Udvalget bl. a. godkendt Landstingets Forslag med Hensyn til Straf for den, der krænker Tavs-hedspligten ved lukkede Retsmøder (§ 33), om Retten for enhver til at foretage Anholdelser i visse Tilfælde (§ 723) og om den Frist, som Retten fastsætter for en Varetægtsfængslings Varighed (§ 757). Ligeledes er man blevet staaende ved Landstingets Bestemmelse om, at Lovfor-slaget først træder i Kraft samtidig med visse andre Lovforslag (§ 997).

Paa mange andre Punkter tilraader Udvalget at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det i Begyndelsen af forrige Samling blev vedtaget af Folke-tinget.

Da Begrundelsen af de saaledes nu foreslaaede Ændringer vil findes i de af Folketingsudvalget den 14.—16. Maj 1902 og den 6. November s. A. afgivne Betæn-ninger, eller, hvor Ændringen gaar ud paa Tilbageførelse af et af Landstinget fra-veget Kommissionsforslag, da i Kommissi-ens Betænkning, skal man her indskrænke sig til at henvise til, hvad der om er fremsat i hine Betænkninger.

Efter at det nu nogenlunde kan skøn-nes, for store Hovedtræks Vedkommende, hvorledes Lovforslaget endelig vil blive, og for vigtige Enkeltheds Vedkommende, mellem hvilke Alternativer Spørgsmaalet om dets endelige Affattelse vil staa, har Udvalget mere, end det hidtil har kunnet, rettet sin Opmærksomhed mod Spørgs-maalet om *Udgifterne ved Retsplejereformen*, og Justitsministeren har i Samraad med Udvalget meddelt, at han har for Øje at forberede Tilvejebringelsen af en Oversigt over Udgifterne til Brug for et eventuelt Fællesudvalg.

Det tilføjes, at et Flertal af det i forrige Samling nedsatte Udvalg var be-

tænkt paa at indbringe et Lovforslag om Straf for den, der, saa længe en Straffesag henstaar for Retten til Undersøgelse eller til Paadømmelse, *offentlig* giver en Fremstilling af Sagens Genstand eller Retsfor-handlingerne derom, der er *beregnet paa at fremkalde en vrang Forestilling* om, hvad der virkelig er foregaaet, eller offentlig fremsætter Udtalelser om Sagen, der ere *beregnete paa at udøve uberettiget Ind-virkning paa dens Udfald*. Paa en Henstilling til Justitsministeren fik Udvalget imidlertid Tilsagn om, at Ministeren vilde tage denne Sag op til nærmere Overvejelse og Bearbejdelse og derefter fremkomme med Lovforslag i den angivne Retning. Paa Anledning har Justitsministeren udtalt for nærværende Udvalg, at dette fremdeles er hans Agt.

Et Mindretal (Poul Rasmusen) kan ingenlunde erkende, at alle de af Udvalget stillede Ændringsforslag ere heldige, men Mindretallet har ikke anset det for rigtigt paa Sagens nuværende Stadium at foraarsage en Genoptagelse af den om de omstridte Punkter i begge Ting førte Debat, og det saa meget mindre, som det almindelige Ønske nu er, snarest muligt at faa Sagen i Fællesudvalg, for at man kan faa en endelig Afgørelse af det Halvthundredaar gamle Spørgsmaal, om vi skulle have en Retsreform paa det i Forslaget anførte Grundlag, eller vi skulle have en anden.

I Erkendelsen heraf og med den ovenfor tagne Reservation vil Mindretallet ikke modsætte sig de enkelte Ændringers Vedtagelse.

Samtidig skal man henlede Opmærksomheden paa, at der rundt om i Befolkningens forskellige Lag vistnok er absolut Ukendskab til Rækkevidden og Virkningen af det foreliggende Lovforslag. Ført ud i Livet vil det sikkert vise sig som en for Staten meget kostbar og for de Borgere, der fremtidig skulle føre Proces, ret besværlig og saare kostbar Reform. Da denne Om-